

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Historia Nativitatis Christi. Ex Evangelio Lvc. Ca. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

DOMINICALIA.

Hec fuit in mundo primum, factusq; per ipsam
Quāvis mūdus erat, tamen haud cognouerat illam.
In sua quim etiam sublimi uenit Olympo,
Nec sua gens illum pro munere grata recepit:
Suscepere pijs uerò qui mentibus illum,
His dedit esse Dei charissima pignora natos.
Scilicet illius credentes nomine tantum:
Non ex sanguinibus tales, nec carne uirili
Prouenere, nihil ualet hīc humana uoluntas,
Sed generante Dei tales sunt numine nati.
Iamq; Caro factum est humano corpore Verbum,
Demissumq; polo nostris habitauit in oris.
Gloriaq; illius nobis est uisa refulgens
Vnigenae tanquam patrio de numine Nati.
In quo uera Dei iam gratia plena relucet,
Vera conspicitur nobis patefacta uoluntas.

HISTORIA NATIUITATIS CHRISTI,
EX EVANGELIO LVC. CA. II.
ARGUMENTVM.

Nscitur Augusto in Bethlehem sub Cæsare
Christus,

Angelici coetus gaudia tanta canunt.

Exijt Augusto decretum à Cæsare, totus
E Vt numeraretur collatis censibus Orbis.

Atq;

EVANGELIA

Atq; hæc prima fuit magni descriptio mundi
Aedita, quod Syriam præses Cyrenius omnem
Tempore commissum tranquilla pace regebat.
Iamq; omnes populi patrijs è finibus ibant,
Nomina dicturi pariter, censumq; daturi,
Quisq; suæ gentis properans tendebat in urbem.
Talia dum fiunt, senior quoq; uenit Ioseph,
Urbe Nazaræa ciuis Galilæidos oræ,
Iudeamq; petens ueterem Dauidis in urbem:
Nomine Bethlemiam patrijs tendebat ab oris.
Nam genus antiquum Iessæ à stirpe trahebat;
Huc sibi desponsa Maria cum coniuge uenit,
Quæ grauidam sacro gestabat pignore uentrem.
Et iam contigerant longis ambagibus urbem,
Moeniaq; ingressi pronò sub uespere, tandem
Pauperis hospicij tectum subière propinquum,
Quòd locus haud melior serò uenientibus esset:
Tanta cohors peregrinorum successerat urbi.
Accidit hîc, gentis patriæ dum sede morantur,
Vt sacer impleto iam tempore partus adesset.
Aedidit hîc primo genitum castissima Natum
Mater, & heu pannis inuoluit uilibus ipsum:
Horrida præbebant teneras præsepia cunas,
Stramina cum foeno lectus plumæq; fuerunt.

Nam

DOMINICALIA.

Nam locus hospicio nullus restabat in omni.
Pastores aderant uerò regionibus illis,
Excubias ouium qui tempore noctis agebant,
Sub Ioue consueti duras tolerare pruinas.
Angelus his domini magno fulgore propinquat,
Et subito insuetam capiebant omnia lucem,
Extimuerunt uiri rerum terrore nouarum.
Ille animos dictis placide confirmat & inquit:
Ponite corde metum pastores, mittite curas,
Non ego terrorem uenio damnumq; daturus,
Gaudia sed uobis de celo ingentia porto:
Gaudia quæ populū ueniunt spargēda per omnem,
Namq; hodie est natus uobis Saluator in orbem,
Nominē quem Christū dominū Regemq; fatemur:
Aedidit hunc parua genitrix Dauidis in urbe,
Ut completa forent ueterum præsagia uatum.
Ne proferre tamen me nuncia falsa putetis,
Ista puerperij sint uobis signa beati:
Infantem tenerum mox inuenietis euntes
Vilibus in pannis positum, stabuloq; iacentem:
Hic ubi ruriculas pascunt præsēpia tauros,
Abiectam pueri nec uos contemnite formam:
Hac illum debent oculi cognoscere uestri.
Hec ubi dicta dedit pastoribus Angelus, ecce

Militia

EVANGELIA

Militiæ celestis honos apparuit ingens,
 Spirituumq; Chori uolabant æthere toto,
 Talia sublimi præconia uoce canentes:
 Gloria sit domino celorum excelsa tenenti,
 Paxq; hominum generi in terris, & leta uoluntat
 Hæc ubi per totum sonuerunt iubila celum,
 Angelici rediere Chori sublime petentes.
 Dumq; secant liquidū plaudentibus æthera pennis,
 Dulcibus impulse resonant concentibus aure.

Tunc ita pastores inter se uoce loquuntur:
 Surgite Bethlemiam socij properemus in urbem,
 Talia uisuri coram, quæ facta feruntur,
 Quæq; Deus nobis celo patefecit ab alto.
 Nec mora festino ueniunt ad mœnia cursu
 Ut subiêre locum, stabuli quo tecta manebant,
 Inueniunt Mariam Ioseph cum coniuge matrem,
 Infantemq; Deum positum præsepibus altis,
 Fascia linteolis quem uilibus arcta tegebat.
 Stramen erat lectus, tepidæ fœnilia plumæ.
 Protinùs exhibito puerum ue nerantur honore,
 Poplite curuato, manibusq; ad sydera tensis,
 Oscula quin etiam palmis puerilibus addunt,
 Atq; Deo grates tanto pro munere dicunt,
 Carmina syluestri stipula iucunda canentes.

Himo

DOMINICALIA.

Hinc ubi nota satis tanti miracula partus,
Discedunt iterum læti, plebemq; per omnem
Notificant, quæ dicta sibi tum uisa fuerunt.
Obstupere super pastorum uocibus omnes,
Atq; nouum mirantur opus, dictumq; puellum
Aedidit insueto quem uirgo puerpera partu.
At pia seruabat tacito sub pectore mater
Omnia, de puero quæ prodita uerba fuissent,
Singula sollicito secum sub corde uolutans,
Expendensq; uirum uoces, casumq; futuros.
Hinc ubi pastores populum sparsere per omnem
Nuncia de celo patefacta & cognita coram,
Continuò campos repetunt, caulasq; reuisunt,
Laudantes dominum cæli super omnibus illis,
Quæ narrata sibi primùm, post uisa fuissent.
Omnis cantus erat, Puer, omneq; carmen, Iesus:
Omnibus hoc læti calamis & uoce sonabant:
Cuncta repercussis reddebat uocibus Echo.

DOMINICA POST NATALEM DOMINI.

EVANGELIUM LVC. II. CAP.

ARGUMENTVM.

Predicit Symeon casus tibi uirgo futuros,
Hanna patris uates nec Phanuelis abest.

Talia